

noget af det. Under en saadan Forhandling er det ikke meget indbydende at stille Endringsforslag og staa her som Angrebsfve for Flertallet, som det nu ser, men det maa man nu en Gang finde sig i at være, naar man er Mindretal, og navnlig naar man er socialdemokratisk Mindretal. Jeg skal kun bemærke til det ærede Medlem for Maribo Amts 5te Valgkreds (M. S. Larsen), som særlig har udtalt sig udførligt om dette Endringsforslag, at hans Udtalelser om Endringen under Nr. 1, hvor han gjorde gældende, at det sandsynligvis ogsaa var vor Mening, at vi vilde have Arbejdet forbudt i Bygninger indvendig, var for saa vidt rigtig, som det er vor Mening ved denne Lov at faa saa meget af Søndagsarbejde som muligt og i et saa vidt Omfang som muligt forbudt. Det er selvfølgelig vor Mening, men naar øvrigt det ærede Medlem talte om saadanne Bagateller som at tage et Gulvtæppe af og saadanne Ting, saa ved jeg ikke, om det just kan regnes hen under at lade Arbejde udføre af sine Arbejdere, det hører der i alt Fald en lidt vel vidt dreven Fortolkning til. Vi ere jo ikke saa ganske ukendte med i Fortiden at høre den Slags smaa Indvendinger. Jeg vil paa Forhaand bede det ærede Medlem for Maribo Amts 5te Valgkreds (M. S. Larsen) om ikke at optage det, jeg nu gerne vil bemærke, som nogen Sphidighed imod ham, det er ikke min Hensigt at være sphidig overfor ham, men jeg vil kun erindre det ærede Medlem om, at vi havde tidligere et Medlem her i Salen, som tog meget ivrig Del i Helligdagstovens Behandling, uden at han dog kunde siges at være saa dybt inde i det, og som sagde de berømte Ord, som endnu staa i Tidens Mal mig den, Jensen! Den Gang lo hele Tinget, i alt Fald Flertallet, over disse Bagatel-Indvendinger om, at han s. Eks. ikke en Gang kunde faa Lov til at stryge en Væg for sin Husdørt, men nu er man selv gaaet over til at tale om disse Smaating, som Hindringer for en saadan Lov om Arbejdsfrihed. Det forekommer mig at være ret karakteristisk. Jeg ønsker som sagt, at vi kunne naa til at faa forbudt Søndagsarbejde, ogsaa med Hensyn til Hjemmearbejde, men jeg erkender, at det lader sig ikke gøre ved denne Lov, og jeg har derfor ikke stillet Endringsforslag i den

Retning. Men jeg ser ikke, at det skulde være umuligt, at man kunde faa Søndagsarbejde forbudt paa Bygninger, og da hovedsagelig selvfølgelig paa Nybygninger, baade udvendig og indvendig. Hvad skulde der være til Hinder derfor? Naar man nu overfor den nye § 5 har indvendt, at det var fedeligt, at der ikke stod „skal“ i Stedet for „kan“, at det altsaa ikke var lovmæssigt nok, det var ikke noget bestemt Paabud, det var ikke nogen bestemt Lovregel, og man fra anden Side har sagt i Forbindelse dermed, at det vilde næppe føre til noget, men at man vilde ønske, at det havde staaet paa en anden Maade, at der havde staaet „skal“ i Stedet for „kan“, saa vil jeg sige til det ærede Medlem, at vi have overvejet Forslaget, forinden vi stillede det. Thi hvad er det nemlig, der bestandig er blevet gjort gældende med Hensyn til denne Lovs Indhold og mod det, vi ønske, at denne Lov skulde indeholde? Det er det, at man har villet give Lovens et andet Indhold, end man var berettiget til, naar den skulde kaldes en Helligdagslov, at det ikke stod i Forbindelse med en Helligdagslov. Det stod da klart for mig, at dersom vi vilde forme denne Paragraf saaledes, at der kom til at staa: Valgene skulle afholdes paa Søndag, vilde man atter kunne komme med den Indvending, at denne Bestemmelse hørte hjemme paa en Valglov og ikke paa Helligdagsloven. Her paa Helligdagsloven, mente jeg, kunde fornuftigvis ikke andet høre hjemme end dette, at man gav en Tilladelse til, at det ikke blev betragtet som at være forstyrrende for den Fred, man ønsker for Folketjens Helligdage, at der afholdes Valg. Det mener jeg, er rigtig. Hvis jeg havde sagt, at de skulle afholdes, er jeg vis paa, at ærede Medlemmer vilde have sagt: Det hører ikke hjemme her, men paa Valgloven. Der skal paabydes, naar og hvorledes og hvad Tid Valgene skulle afholdes, enten det nu er Regeringens Ret at udskrive dem, til hvad Tid den vil, eller der skal være en Forpligtelse til, at de skulle finde Sted paa denne eller hin Maade; men her paa Helligdagsloven kan der fornuftigvis kun være Tale om at bestemme, at det skal være tilladt paa Helligdagene. Den ærede Minister udtalte sig heller ikke, forekommer det mig, noget videre udtømmende om dette, han